

AYŞE YÜKSEL HOCAYA AÇIK MEKTUP

Sevgili Hocam,

2001 yılıydı; bir bahar günü. Benim Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi'ne geçici görevle gelişimin üzerinden bir buçuk yıl geçmiş. Rektör Yardımcısı olarak görevliyim. Bir ziyaretçiniz var dediler İstanbul'dan. Kapıdan bir bayan girdi; ilk dikkatimi çeken kulakların biraz daha altında küt kesilmiş, kıvırcık saçlar, aydınlık ve güleç bir yüz. Kendisini tanıttı; "...ben Ayşe Yüksel, Tıp Fakültesi'nin Halk Sağlığı Anabilim Dalı'na profesör olarak atandım; sizinle tanışmak istedim..." O gün uzun uzun konuştuk hayallerimiz, heyecanlarımız, yurdumuzun her köşesine olan sevdamız üzerine. Sohbetimiz uzadıkça dedim ki içimden, benden daha yürekli bir kadın! Büyük kent kendisine tanıdığı olanakları hepten kenara itme kararıyla burada. Üstelik benden çok daha önce buralara gelmiş, Türkan Saylan hocayla birlikte at sırtında dağ bayır Van'ın mezra ve köylerini yıllarca dolaşmış, Saylan hocanın başkanlığında Türkiye tarihinde ilk kez cüzzamlı hastaları saptamış, onlara şifa dağıtmış yani sözün kısası Anadolu'yu gerçek anlamıyla kavramış biri. Sohbetimizin bir yerinde Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği üyesi olduğunuzdan söz ettiniz. Derneğin verdiği bursla okuyan, Atatürk ilke ve devrimlerini ve onun aydınlık yolunu izleyen gençlerinizi anlattınız büyük bir coşkuyla. Bundan böyle Van Üniversitesi öğrencileri için etkinliklerinizi sürdüreceğinizi, onlar için çeşitli destek projeleri gerçekleştireceğinizi o gün öğrendim sizden. "...en kısa sürede buluşmak dileği ile..." dediniz ve gittiniz.

O günden bugüne yani tam sekiz yıl sizinle aynı üniversite çatısı altında idareci, akademisyen ve iyi arkadaş olarak hep yan yana olduk. Birlikte çalıştık, gün oldu fikirlerimiz uyuşmadı, tartıştık. Kolayına unutulmayacak üzüntüleri de bir o kadar sevinci de birlikte yaşadık yani kısacası dolu dolu bir yaşamı paylaştık. Sanıyorum sizi çok iyi tanıdım; tanıdıkça hep daha çok şaşırdım. Tükenmek bilmeyen insan ve yurt sevginiz, gençlere adanmış yüreğiniz, her zaman sergilediğiniz kararlı ve onurlu duruşunuz, asla yitirmedığınız hoşgörünüz, sabrınız ve her koşulda nasıl başarabildiğinizi hiç anlayamadığım aydınlık ve güler yüzünüz!

Sonra 2005 yılına geldiğimizde eski Rektör Sayın Yücel Aşkın ile birlikte çete kurmak suçundan hakkınızda dava açıldı. Sizi o zaman da benzer nedenlerle suçladılar dudakları uçuklatan cinsten ama aklandınız.

Şimdi 2009 yılı, yine bir bahar ayındayız. 2005'de yapılamayan şimdi gerçekleştirildi. Tutuklusunuz; suçunuz, terör örgütü içerisinde yer almanız (!) Çok fazla şey demek

geçiyor içimden haykırarak, öfkeyle, sabrım tükenerek ama sizi örnek alıp sağduyulu ve sakin davranmaya çalışacağım ve sadece “**e pes yani!**” demekle yetineceğim. Sizi tanımasam, nedenli yurdunuzun ve bayrağınızın tutkunu olduğunuzu bilmesem öfkem bu kadar şiddetli olmaz, canım bu kadar acımadı belki de. Aynı öfke ve acı yüklü duygu fırtınasını sizin sayenizde çok kez birlikte olduğum o özel insan **Türkan Saylan** hocama yapılanlar için de yüreğimde yaşıyorum. Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi’nden sınıf arkadaşım, dört yılın laboratuvar çalışmalarını bir bankoda tamamladığımız sevgili **Filiz İlisulu Meriçli**’ye yapılanlar için de. Sekiz yıllık Üniversitelerarası Kurul üyeliğim nedeniyle yakından tanıma fırsatını bulduğum ve şimdi Metris Cezaevi’nde olan Sayın **Mehmet Haberal**, Sayın **Fatih Hilmioğlu**, Sayın **Ferit Bernay** ve Sayın **Mustafa Yurtkuran** hocalarıma yapılanlar için de. Bu insanların hepsini iyi tanıyorum; ortak noktalarının Atatürk Devrimlerine bağlılıkları ve Cumhuriyetin değerlerine sahip çıkmaları, ortak düşlerinin ise Türkiye’nin çağdaş bir yaşam dinamiği içerisinde her alanda öncülük edebileceği daha uygar bir düzeye ulaşması üzerine olduğunu çok iyi biliyorum.

Ayşe Hocam, **kardelen çiçeklerini** soldurabileceklerini sananlar sizin en ağır koşullarda bile umutsuzluğa, yılgınlığa düşmeyeceğinizi; iradenizi, ilkeleriniz ve inançlarınız adına asla zedelenmeden koruyabileceğinizi bilmiyorlar işte. Şu anda yaşadıklarınızı bir deneyim olarak kabul edip “...aklın ve bilimin öncülük ettiği çağdaş hukuk devletinin sahip olduğu evrensel değerlerin hiçbir şekilde törpülenemeyeceğine inancım sonsuz...” dediğinizi duyar gibiyim. Bizler de bağımsız yargının, hukukun üstünlüğünü bir kez daha ve en kısa sürede kanıtlayacağına tanık olmayı diliyoruz.

Sevgili Ayşe Hocam, doğuya bahar bilirsiniz geç gelir. Bugünlerde güneşin de pek keyfi yok nedense, yeteri kadar aydınlık değil ortalık. Baharın elma ağacı dalında çiçeklenerek yeşeren coşkusunu ve kokusunu burada, Van’da sizinle birlikte duyumsayacağımız günlerin tez gelmesi umuduyla...

Prof. Dr. Zühre Şentürk

Van Üniversite Öğretim Elemanları Derneği (**VÜNİDER**) Başkanı

19 Nisan 2009